

7) Onko niin, että luotonantaja ei voi vedota kulutusluottosopimuksen yhteydessä oikeuden menettämistä koskevaan perusteeseen direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetyn kuluttajan peruuttamisoikeuden käyttöä vastaan,

a) jos jotakin direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdassa säädetystä pakollisista tiedoista ei mainita asianmukaisesti luottosopimuksessa eikä tällaista tietoa anneta asianmukaisesti jälkikäteen, jolloin direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu peruuttamisen määräaika ei ole alkanut?

b) (jos edellä olevaan a kohtaan vastataan kieltävästi):

jos oikeuden menettämisen ratkaisevana perusteena käytetään sopimuksenteosta kulunutta aikaa ja/tai sitä, että molemmat osapuolet ovat täyttäneet sopimuksen kaikilta osin, ja/tai sitä, että luotonantajalla on oikeus disponoida takaisin saaduista luoton määristä tai luoton vakuuksien palauttamisesta, ja/tai (kun kauppasopimus on sidottu luottosopimukseen) sitä, että kuluttaja käyttää rahoitettua hyödykettä tai luovuttaa sen, kun kuluttajalla ei kuitenkaan ollut merkityksellisenä ajanjaksona ja merkityksellisten olosuhteiden ilmetessä tietoa peruuttamisoikeutensa jatkumisesta eikä hän ole vastuussa tietojen puuttumisesta, eikä luotonantaja voinut myöskään olettaa, että kuluttajalla on asiaa koskevat tiedot?

8) Onko niin, että luotonantaja ei voi vedota kulutusluottosopimuksen yhteydessä oikeuksien väärinkäyttöä koskevaan perusteeseen direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetyn kuluttajan peruuttamisoikeuden käyttöä vastaan,

a) jos jotakin direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdassa säädetystä pakollisista tiedoista ei mainita asianmukaisesti luottosopimuksessa eikä tällaista tietoa anneta asianmukaisesti jälkikäteen, jolloin direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu peruuttamisen määräaika ei ole alkanut?

b) (jos edellä olevaan a kohtaan vastataan kieltävästi):

jos oikeuden menettämisen ratkaisevana perusteena käytetään sopimuksenteosta kulunutta aikaa ja/tai sitä, että molemmat osapuolet ovat täyttäneet sopimuksen kaikilta osin, ja/tai sitä, että luotonantajalla on oikeus disponoida takaisin saaduista luoton määristä tai luoton vakuuksien palauttamisesta, ja/tai (kun kauppasopimus on sidottu luottosopimukseen) sitä, että kuluttaja käyttää rahoitettua hyödykettä tai luovuttaa sen, kun kuluttajalla ei kuitenkaan ollut merkityksellisenä ajanjaksona ja merkityksellisten olosuhteiden ilmetessä tietoa peruuttamisoikeutensa jatkumisesta eikä hän ole vastuussa tietojen puuttumisesta, eikä luotonantaja voinut myöskään olettaa, että kuluttajalla on asiaa koskevat tiedot?

(¹) Kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta 23.4.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY (EUVL 2008, L 133, s. 66).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sofiyski rayonin sad (Bulgaria) on esittänyt 14.5.2020 –
"Toplofikatsia Sofia" EAD, "Chez Elektro Balcaria" AD ja "Agentsia za kontrol na prosrocheni
zadalzhenia" EOOD**

(Asia C-208/20)

(2020/C 255/15)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sofiyski rayonin sad

Pääasian asianosaiset

Kantajat: "Toplofikatsia Sofia" EAD, "Chez Elektro Balcaria" AD ja "Agentsia za kontrol na prosrocheni zadalzhenia" EOOD

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 20 artiklan 2 kohdan a alakohdtaa, luettuna yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan toisen kohdan kanssa, syrjäntäkiellon ja kansallisen oikeudenkäyntimenettelyn menettelyllisten toimien vastaavuuden periaatteita, kuten myös jäsenvaltioiden tuomioistuinten välisestä yhteistyöstä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tapahtuvassa todisteiden vastaanottamisessa 28.5.2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1206/2001⁽¹⁾ 1 artiklan [1 kohdan] a alakohdtaa tulkittava siten, että jos jäsenvaltion, jonka tuomioistuimessa asia on vireillä, kansallisessa lainsäädännössä säädetään, että tuomioistuin pyytää virallisen tiedon vastaajan osoitteesta kyseisessä jäsenvaltiossa, ja jos todetaan, että kyseinen vastaaja oleskelee Euroopan unionin toisessa jäsenvaltiossa, kansallinen tuomioistuin, jossa asia on vireillä, on velvollinen pyytämään tiedon vastaajan osoitteesta sen valtion, jossa tämä oleskelee, toimivaltaisilta viranomaisilta?
- 2) Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 5 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä sen periaatteen kanssa, että kansallisen tuomioistuimen on taattava unionin oikeudesta johtuvien oikeuksien tehokkaan suojelun edellyttämät menettelylliset oikeudet, tulkittava siten, että selvittäessään velallisen asuinpaikkaa, mitä kansallisessa lainsäädännössä edellytetään sellaisen yksipuolisen muodollisen menettelyn toteuttamiseksi, jossa ei vastaanoteta todisteita ja jollainen maksamismääräysmenettely on, kansallinen tuomioistuin on velvollinen tulkitsemaan jokaista perusteltua epäilyä siitä, että velallisen asuinpaikka on Euroopan unionin toisessa jäsenvaltiossa, maksamismääräyksen antamisen oikeusperustan puuttumiseksi tai perusteeksi sille, ettei maksamismääräys saa lainvoimaa?
- 3) Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012⁽²⁾ 5 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä sen periaatteen kanssa, että kansallisen tuomioistuimen on taattava unionin oikeudesta johtuvien oikeuksien tehokkaan suojelun edellyttämät menettelylliset oikeudet, tulkittava siten, että siinä kansallinen tuomioistuin, joka annettuaan tiettyä velallista koskevan maksamismääräyksen on todennut, ettei kyseisen velallisen asuinpaikka todennäköisesti ole tuomioistuinvaltiossa – ja sillä edellytyksellä, että tämä muodostaa kansallisen lainsäädännön mukaan esteen tällaista velallista koskevan maksamismääräyksen antamiselle –, velvoitetaan viran puolesta kumoamaan annettu maksamismääräys, vaikka tästä ei säädetä nimenomaisesti kansallisessa lainsäädännössä?
- 4) Jos kolmanteen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko siinä mainittuja säännöksiä tulkittava siten, että niissä kansallinen tuomioistuin velvoitetaan kumoamaan annettu maksamismääräys, jos se on asiaa tutkittuaan varmasti todennut, ettei velallisella ole asuinpaikkaa jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuimessa asia on vireillä?

⁽¹⁾ EYVL 2001, L 174, s. 1.

⁽²⁾ EUVL 2012, L 351, s. 1.

Kanne 1.6.2020 – Euroopan komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-227/20)

(2020/C 255/16)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: R. Tricot ja G. Gattinara)

Vastaaja: Italian tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut geenivarojen saantia ja saatavuutta sekä niiden käytöstä saatavien hyötyjen oikeudenmukaista ja tasapuolista jakoa koskevan Nagoyan pöytäkirjan määräysten noudattamistoimenpiteistä käyttäjille unionissa 16.4.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 511/2014⁽¹⁾ 11 artiklan mukaisia veloitteita, koska se ei ole antanut säännöksiä tämän asetuksen 4 ja 7 artiklan rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista, koska se ei ole toteuttanut kaikkia tarvittavia toimenpiteitä kyseisten säännösten soveltamisen sekä säädettyjen seuraamusten tehokkuuden, oikeasuhteisuuden ja varoittavuuden varmistamiseksi ja koska se ei ilmoittanut seuraamuksia koskevia säännöksiä komissiolle viimeistään 11.6.2015
- Italian tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.